

anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: De paa Dagsordenen under Nr. 6—11 opførte Sager kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag. Jeg udbeder mig Tingets Samtykke for samtlige Sagers Vedkommende og betragter det som meddelt, hvis ingen Indsigelse fremkommer. (Ophold.) Samtykket er meddelt.

Man foretog derefter:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 525).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (N. Neergaard): Det foreliggende Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten er vedtaget af Folketinget med forskellige Ændringer, der dog ikke paa afgørende Punkter griber ind i Lovforslagets hele Bygning. I Skalaen for Indkomstskatten er der foretaget nogle Lempelser for Indtægter indtil 30 000 Kr., men hvor meget jeg end havde ønsket at lempe Skalaen i langt højere Grad, end sket er, tillader Forholdene dog ikke at komme væsentligt under den Skala, der tidligere har været gældende, saaledes at den ender med en Restbeskatning af 25 pCt. for, hvad der er over 1 Mill. Kr.s Indtægt. Jeg ønsker at sige, at jeg betragter dette og den hele Skala som en Indkomstskat af en Højde, vi ikke bør tænke os at bevare i nogen lang Fremtid. Jeg har derfor ogsaa kunnet gaa med til den Revisionsbestemmelse, som er indsat i Folketinget, og hvorefter Forslag til Ændringer i §§ 1 og 8 skal være fremsat for Rigsdagen senest i Samlingen 1923—24. Naar det ikke har været muligt at foretage nogen væsentlig Reduktion i Skalaen, er Hovedgrunden dertil den, at Skatteindtægten er sunket saa ganske overordentlig betydeligt, som den er, saaledes at det har været nødvendigt at anlægge Beregningerne paa en væsentlig mindre Skatteindtægt end den, vi tidligere har regnet med. De Beløb, der er fornødne til Statshusholdningens forsvarlige

Førelse, har da ikke kunnet tilvejebringes ved noget mindre end dette.

Hvad Formueskalaen angaar, er der indført en Lempelse for Formuer paa indtil 100 000 Kr., naar den ansatte Indkomst er under 4 500 Kr. For at skabe en vis Graduering og for at Overgangen til den almindelige Skala ikke skal blive for brat, er det foreslaaet, at Skatten, naar Indkomsten er under 2 000 Kr., svares med to Femtedele af det i Skalaen opførte, naar Indkomsten er 2 000 Kr. eller derover, men under 3 500 Kr. med tre Femtedele, og naar Indkomsten er 3 500 Kr. eller derover, men under 4 500 Kr., med fire Femtedele. Skalaen standser ved 16 p. m., der gælder for Formuer over 1 Mill. Kr. Tidligere steg Formueskatten helt op til 25 p. m. Naar jeg til Trods for, at der jo ogsaa er en betydelig Aftagen i den skattepligtige Formue, har ment det nødvendigt her at standse betydeligt før end tidligere, ligger det i, at jeg maatte betragte en Formueskat, der kunde stige op til en Højde som den her nævnte for de sidste Dele af de store Formuers Vedkommende som noget abnormt. Det kunde gaa i Krigens Tid og nogle faa Aar derefter, men det kan ikke indføres i en Skattelov af permanent Karakter. Det har ogsaa vist sig, at den hidtil gældende Formueskat i Forbindelse med den høje Indkomstbeskatning og navnlig med de høje kommunale Skatter har ført til det Resultat, at i alt Fald nogle af Landets største Skatteydere Aar efter Aar har haft større Skat, end de har haft Indtægt. Det vil altsaa sige, at trods deres meget betydelige Indtægter og Formuer har de haft et negativt Resultat af deres Økonomi. Det er jo givet, at saadanne Forhold ikke kan vedvare. Naturligvis har Ministeren i saadanne Tilfælde maattet benytte sin delvise Eftergivelsesmyndighed, men det er jo ikke normale og ønskelige Forhold, og det er Forhold, som, selv naar de ikke fremtræder saa grelt, fører til, at de største Skatteydere søger sig andre Opholdssteder. Kapitalen er som bekendt særdeles bevægelig, og hvorledes man nu end dømmer om dette at forlade sit Land og tage Ophold udenlands paa Grund af en for høj Skat, er vi i hvert Tilfælde ude af Stand til at hindre det. Resultatet deraf er ikke gavnligt, hverken for Landets Økonomi eller for Statens.

Med Hensyn til Selskabsskatten begynder Skalaen med 7 pCt. og ender med 20 pCt. for den Del af Indkomsten, der er over 50 pCt. af den indbetalte Aktiekapital. Tidligere førtes Skalaen imidlertid helt op til 35 pCt. Naar ligeledes her de yderste